

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym. — w niedziele i święta tylko wydanie poranne. — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne.

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu św. Marcina 70

Redaktor Bohdan Jarochoński

Nr. 99

Poznań, sobota dnia 1 marca 1930

Rok XXV

Aresztowanie komunistów w Łucku

Warszawa, 28. 2. (Tel. wł.) W Łucku aresztowano 7 osób i dzięki temu zlikwidowano całkowicie centralny komitet wykonawczy zachodniej Ukrainy. (w)

Zmniejszenie się ruchu kolejowego

Warszawa, 28. 2. (PAT.) W związku ze zmniejszeniem się ruchu towarowego, oraz pasażerskiego na P. K. P. min. komunikacji poleciło dyrekcjom okręgowym ograniczyć ruch towarowy do najniezbędniejszej potrzeby, oraz zmniejszyć składy pociągów pasażerskich, jako też odwołać niektóre mniej ważne i słabo uczęszczane pociągi miejscowe.

Pożyczka dla rolnictwa

Warszawa, 28. 2. (A. W.) W ostatnich dniach ukończono rokowania w sprawie pożyczki dla rolnictwa polskiego, prowadzone na gruncie londyńskim przez Państwowy Bank Rolny.

Pożyczka wynosi 1 i pół miliona funtów szterlingów, czyli 67 milionów złotych i zaciągnięta jest na przeciąg 9 miesięcy.

Pożyczkę finansował londyński bank Hambros oraz Banca Commerciale Italiana przy współudziale Banku Handlowego w Warszawie.

0 votum nieufności dla min. Prystora

Warszawa, 28. 2. (A. W.) Premier Bartel zapytany, jaki będzie stosunek rządu do zamierzonego zgłoszenia wniosku o votum nieufności dla min. Prystora oświadczył, że rząd będzie się całkowicie solidaryzował z min. Prystorem na wypadek, gdyby wniosek tego rodzaju uzyskał większość w Sejmie.

Zastój w przemyśle

Warszawa, 28. 2. (Tel. wł.) Wielka fabryka włókiennicza braci Czechowiczów w Andrychowiu koło Bielska, która zatrudnia około 2000 robotników, ograniczyła pracę do 3 dni w tygodniu a w przędzalni nawet do 2 dni. (w)

Dramatyczne posiedzenie Izby Gmin

Londyn, 28. 2. (PAT.) Wczorajsze posiedzenie Izby Gmin, trwające prawie do północy, było jednym z najdramatyczniejszych w historii parlamentaryzmu angielskiego.

Bohaterem posiedzenia w całym tego słowa znaczeniu był min. handlu Graham, który z godnym podziwu poświęceniem bronił rządowego projektu węglowego Min. Graham zabierał głos 3-krotnie, zbijając argumenty konserwatystów i liberalów. Ostatecznie rząd zwyciężył, uzyskując większość 9 głosów, ale w czasie głosowania przemęczony i wycieńczony min. Graham zemdlął.

Wypadek ten sprawił na całej Izbie głębokie wrażenie. Konserwatyści w dowód szacunku dla osoby ministra, którego projekt zwalczali tak samo jak liberalowie, zaproponowali odłożenie dyskusji nad dalszymi rozdziałami do czasu powrotu ministra do zdrowia.

Za poradą lekarza min. Graham pozostał w łóżku do wtorku, poczem powrócił do Izby Gmin dla dalszej obrony projektu rządowego.

Doroczny bieg z przeszkodami naturalnymi, urządzony przez dyrekcję słynnej szkoły w Eton w Anglii.

Prace nad utworzeniem gabinetu francuskiego

Demonstracyjny wniosek grupy socjalistycznej Izby deput.

Paryż, 28. 2. (PAT.) W ciągu dzisiejszego przedpołudnia Tardieu kontynuował narady z szeregiem osobistości politycznych. W godzinach południowych złożył wizytę Poincaremu. Na godziny popołudniowe zapowiedziana jest wizyta Tardieu u prezydenta republiki Doumergue.

Grupa socjalistyczna izby deput złożyła w izbie wniosek, w którym zarzuca Tardieu chęć systematycznego

przedłużenia kryzysu i protestuje przeciwko wszelkiego rodzaju postępowaniu, zmierzającemu do dezorganizacji stronnictw, zdyskredytowania instytucji parlamentu i zamęcenia życia ekonomicznego i politycznego kraju.

Paryż, 28. 2. (PAT.) Grupa lewicy demokratycznej senatu postanowiła odmówić Tardieu współdziałania.

Demonstracje republikańskie w Madrycie

Odczyt Sanchez Guerry — Starcie demonstrantów z gwardją cywilną — Popłoch w stolicy

Madryt, 28. 2. (PAT.) — Sanchez Guerra, przemawiając na zebraniu w teatrze wobec licznych osobistości świata politycznego, podnosił dobrodziejstwa monarchji oraz surowo krytykował dzieło, dokonane przez Primo de Riverę.

Nieodpowiedzialność konstytucyjna monarchy — mówił Guerra — stała się powodem propagandy republikańskiej, której istnienie mowa stwierdza z ubolewaniem. Nowe wybory, zdaniem mówcy, winny doprowadzić do utworzenia nowego parlamentu i nowej konstytucji.

Paryż, 28. 2. (PAT.) „Le Journal“ donosi z Madrytu, iż po skończonym odczycie Sancheza Guerry około 3000 manifestantów, przeważnie studentów, przybyłych z czerwonymi sztandarami, urządziło demonstrację na rzecz republiki, wznosząc okrzyki „precz z monarchją“. Doszło do starcia z gwardją cy-

wilną, która odebrała manifestantom sztandary. Manifestanci, zajmując następnie kilkanaście samochodów, objeżdżali ulice miasta, wznosząc okrzyki: „niech żyje republika, precz z królem“.

Wiele sklepów w obawie przed zajściami pozamykało wystawy.

Paryż, 28. 2. (Radio wł.) Jak do nosi Havas z Walencji, położenie w Hiszpanji uległo znacznemu pogorszeniu.

W związku z zapowiedzią strajku generalnego władze zmobilizowały w Walencji ogromne ilości straży i oddziałów wojskowych. Gubernator Katalonji Barrera oświadczył w rozmowie z generałem Martinezem Anido, b. min. spr. wewn. za czasów dyktatury Primo Riverę, że ustępuje ze swego stanowiska.

Według dalszych doniesień przewodniczący rady gminnej Maestro zagiął.

Zbrodnia przy dźwiękach

„Pierwszej brygady“

Warszawa, 27. 2. (Tel. wł.) Sąd okręgowy skazał wczoraj niejakiego Tomasza Kowalskiego za zabójstwo, dokonane na robotniku Zygmuncie Baranowskim, na 8 lat ciężkiego więzienia. Zabójca siedział w restauracji w towarzystwie jednego ze znanych

„Strzelców“ i działaczy B. B. w kołach robotniczych, Jana Cieślaka, który w pewnej chwili kazał orkiestrze grać „Pierwszą brygadę“, żądając przy tem, aby wszyscy zdjęli kapelusze z głowy. Gdy część obecnych robotników tego nie uczyniła, doszło do bój-

ki, w czasie której Baranowski padł od kuli rewolwerowej. Kowalski był już karany półtorarocznym więzieniem za uszkodzenie ciała oraz łopuścił się niedawno zbrodni zombójstwa. Godny to, jak widać, obrońca „Pierwszej brygady“.

Prześladowanie polskości na Litwie

Warszawa, 28. 2. (Tel. wł.) 23. i 24. lutego miał się odbyć w Kownie zjazd delegatów Polskiego Tow. Kulturalno - oświatowego „Pochodnia“. Władze administracyjne odmówiły zezwolenia na zwołanie tego zjazdu. (w)

Uniwersytet flamandzki

Bruksela, 28. 2. (PAT.) Izba na dzisiejszym posiedzeniu przyjęła 154 głosami przeciw 10 pierwszy artykuł ustawy o flamandyzacji uniwersytetu w Gandawie. Flamandyzacja ta ma nastąpić z otwarciem roku akademickiego 1930/31.

Jak zostałem robotnikiem-emigrantem

Reportaż dziennikarza polskiego
(Korespondencja własna)

Paryż, w lutym 1930 r.

Kto stanąłby w Paryżu na placu Etoile, Republiki, czy Clichy i zatoczyłby ręką koło, informując nieświadomego przybysza: oto Paryż, ten popełniłby duży błąd. Bo Paryż, to nie tylko właściwe miasto, odgraniczone od gmin podmiejskich rogatkami, ale również wszystkie jego przedmieścia. Aulnay sous Bois (pod lasem) należy do przedmieść dalszych. Przedmieście, które liczy 40 tysięcy mieszkańców! I mam w niem znaleźć znajomego, którego adresu nie pamiętam!

Wysiadłem wieczorem z przepełnionego pociągu, niepewny sukcesu. Ale pocieszałem się, że mój znajomy to niepoślednia figura. Urodzony na Syberji z ojca zesańca, poznał mowę polską dopiero po przyjeździe do Polski, której zupełnie nie znał. Zagranicą, zmuszony do szukania chleba na obczyźnie kierował ruchem kulturalnym wśród towarzyszy pracy. Wiedziałem, że, jeśli się natknę na Polaków, odnajdę go bez trudu.

Podszedłem przeto do kolportera, wykrzykującego przed dworcem: „L'Intrans!“ (wielki paryski dziennik wieczorny „L'Intransigeant“).

— Czy nie mógłby mnie pan poinformować, w której stronie mieszkają Polacy?

— Prosto, avenue des Solidaires aż ku fabryce, „L'Intrans!“

— Merci.

Ruszyłem i w rzeczy samej wkrótce udało mi się podслуchać wśród bawiących się dzieci mowę polską.

— Hej, dziewczynko, znasz ty pana Krawczyka?

— Tego nauczyciela?

— A właśnie.

Uprzejma dziewczynka podprowadziła mnie kawałek i wskazała mężczyznę, stojącego w towarzystwie jakiegoś robotnika. Podchodzę bliżej i poznaję mego znajomego.

— Dobry mam wąż — pomysłalem.

— Dobry wieczór, panie Leonardzie!

Odwrócił się szybko, spojrzał na mnie bystro i omal nie przeżegnał się ze zdziwienia. Pożegnał się szybko ze znajomym przywitał mnie serdecznie i zaprosił do swego mieszkania. Tu bez ogródek wytuszczyłem mu cel podróży.

— Zaraz o tem pomówimy — rzekł — tylko najpierw coś przegryziemy.

